

CUGETUL ZILEI

Orice lucru decade din cauza propriului său defect și tot ce aduce stricăciune se află înlăuntrul.

(MENANDER)

REBELIUNEA COMUNISTĂ

În pofida unor palide aparențe, refuzul dialogului autentic este calitatea congenitală a comunismului. Pentru a se înțelege că nu există vid de putere, în decembrie '89 s-a făcut un exercițiu de război civil, ale cărui victime aparțin aproape în întregime populației civile. Puterea și-a demonstrat apetitul represiv în ianuarie și februarie, în martie la Tg. Mureș, în aprilie și iunie la București. Invocarea unui pericol fals, este esența oricărei diversioni. Atunci, în iunie, președintele statului a strigat: REBELIUNEA LEGIONARĂ! Încă nu a fost identificat nici un legionar care ar fi participat la incriminată lovitură de stat.

Conlucrarea între diferitele capete ale puterii „una și nedespărțită” este evidentă. • Președinția refuză dialogul cu un dispreț suveran. Subliniez că suveran este atributul împăraților, regiilor și vedem bine la noi al președinților. Dacă felul de a se exprima al ex-președintelui Ceaușescu era obiect al umorului național, expresiile actualului președinte — Iliescu dovedesc o vulgaritate suburbană: sula în coaste, golani, cine îi adăpează (formula corectă este adapă). Oricum, relațiile comunistilor cu gramatica nu sînt prietenești. • Forțe oculte pun la cale acțiuni diversioniste. Cei care au fost instruiți să acționeze în și din umbră sînt folosiți și plătiți să facă același lucru pentru noua conducere. Am numit Serviciul Român de Informații, instituție care nu are, la nivel național sau la nivel județean, între factorii de decizie nici o persoană care să nu fi fost ofițer al Securității. • Instituțiile de ordine regizează dezordinea. Autobuzele Poliției se aprind din interior, Ministerul de Interne se aprinde la etajul al VI-lea deși nimeni nu pătrunsese prin poarta de fier forțată. • Batalioane de represii civile sau îmbrăcate în civil sînt chemate să facă ordine.

Toate acțiunile protestatare demonstrează voința de democratizare a țării, nu au avut un caracter violent dar li s-a răspuns prin violență. Exasperate în voința crîncenă pentru dictatură, structurile comuniste au hotărît să contraatace decisiv. În iunie 1990 s-a consumat în detrimentul democrației o REBELIUNEA COMUNISTĂ.

Ion UNGUREANU

Anul acesta, prima și singura promoție (să sperăm că nu și ultima) din județ, de absolvenți ai Școlii Profesionale Nr. 5 cu profil sculptură în lemn, aparținînd Liceului Industrial Nr. 3 este pregătită să ocupe noile locuri de muncă din cadrul Secției de sculptură ce se va înființa în curînd, sub coordonarea maestrului-instructor Gheorghe Szasz, în cadrul I.P.L. Sibiu. Dl. Szasz este detașat de la I.P.L. Tg. Mureș unde este o tradiție de sculptură a mobilierului stil, acolo lucrîndu-se cu sculptori-meseriași

SCULPTORI ÎN LEMN

cu înaltă calificare. „În ciuda greutăților cu care s-au confruntat (lipsă materie primă, scule, trecerea de sub patronajul întreprinderii sub patronajul Ministerului învățămîntului) elevii au deprins cu multă dragoste această meserie”, ne spune maestrul-instructor, dl. Săvescu Eugen. Elevii au fost selectați din clasele profesionale pentru tîmplărie după o jumătate de trimestru, în funcție de apti-

tudinile lor. Calificarea lor este de tîmplari și sculptori în lemn. Locul de muncă le este asigurat (I.P.L. încheind în acest sens un contract cu Școala) dar în specialitatea sculptură, absolvenții școlii vor trebui să susțină un concurs pentru ocuparea posturilor de sculptori în lemn în cadrul secției mai sus amintite. Să sperăm că nu va rămîne un exemplu singular de aplicare a principiului compe-

tentei de care atît se vorbește dar care se aplică foarte rar.

Absolvenții pot executa orice fel de obiect după model sau desen, produsele avînd un caracter artizanal. Ei au fost pregătiți astfel încît, chiar dacă nu vor putea ocupa un post în cadrul I.P.L., să poată onora comenzi către populație: rame din lemn stil baroc pentru oglinzi, frunză de viță-de-vie și acant, casete, fructiere, statuete, aplică mobilier etc. Să le dorim mult succes în meseria lor viitoare!

Camelia PENTELESCU

D-l Baltazar pleacă la Londra

Dl. Bogdan Baltazar a părăsit postul de purtător de cuvînt al guvernului pentru cel de consilier superior al președintelui României pentru Europa de Est cu sediul la Londra. Succesorul său este Mihnea Constantinescu, subsecretar de stat, 30 de ani, absolvent al Facultății de energetică în 1987, în prezent asistent universitar și doctorand. S-a înființat și un nou organism guvernamental, Departamentul de Informație al cărui șef este dl. Caius Tra-

ian Dragomir, medic, membru în Uniunea Scriitorilor. Vorbind despre ce își propune să facă acest departament, domnia sa și-a afirmat deschiderea pentru activitatea de informare pe care o delimitează clar de cea de propagandă.

Întrebat dacă s-a simțit vreodată în dificultate de-a lungul carierei sale de purtător de cuvînt, dl. Baltazar a răspuns: „Nu m-am simțit niciodată într-o dificultate fundamentală pentru că am știut că apăr o politică dreaptă și

cinstită”. Personal dl. Baltazar este adeptul unei atitudini mult mai „serioase” în dialogul cu opoziția. „Eu cred că guvernul și Frontul ar fi trebuit să fie mai tranșante — nu ocolind și cocloșind niște adevăruri”, a spus domnia sa.

De multe ori, exprimînd o

(Continuare în pag. a IV-a)

Liviu TIPURIȚĂ

(corespondență telefonică de la București)

Trista evocare a unei studente

N-am știut că sîntem înrușiți cu chinezii, pînă în 13—15 iunie 1990, cînd în Piața Universității din București se repeta o scenă similară. Întorcerea la vremurile cavernelelor și a bitei: acesta a fost răspunsul Puterii la dialogul cerut în repetate rînduri de studenții care manifestau atunci.

După 20 mai salamul cu soia s-a terminat. La fel ca dărnicia cu care acesta a fost împărțit. Au rămas doar zîmbetele și promisiunile oferite telespectatorilor într-un evantai larg pe toate registrele. Acum, după 20 mai, zîmbetul atît de larg de odinioară a devenit rînjit și colții au ieșit la iveală. Acei colți care aveau să sfîrtece ceea ce s-a numit: fenomenul Piața Universității — care o durat 53 de zile și de nopți. Fenomen

unic și angelic în istoria României. Fiindcă ei, studenții, au fost nonviolente. Au cerut simplu dar ferm: libertate și democrație. Ce i-a determinat: Teama de menținere pe posturi a nomenclaturistilor, reinstalarea și perpetuarea vechilor structuri ale practicilor comuniste, care se profilau amenințător. Această manifestare nonviolentă a studenților și a celorlalte mii de tineri și vîrstnici a fost simbolul luptei cinstite, curate și cu mîinile goale — așa cum fusese și începutul în acel decembrie sîngeros. Universități prestigioase din lume s-au solidarizat cu manifestația tinerilor români, fiindcă au în-

(continuare în pag. a II-a)

Anca SZANTÓ

— studentă —

ȘEDINȚĂ CU UȘILE ÎNCHISE

LA PREFECTURĂ

La această oră, tema luată în dezbatere la ultima ședință a prefecturii prezintă un interes general. Prin amabilitatea reprezentantului prefecturii, dl. Vlad Viorel, am ajuns în posesia textului „Informare privind desfășurarea activităților comisiilor de li-

(continuare în pag. a III-a)

Gabriela BĂLAN

MARȘ AL TACERII

COMEMORAREA TRAGEDIEI NAȚIONALE DE LA 13—15 Iunie 1990

Locul de pornire: PIATA MARE, VINERI, 14 Iunie a.c., ORA 16.

Ținuta în alb și cu o floare în mînă.

Organizatori: OPOZIȚIA POLITICĂ UNITĂ SIBIU:

— Asociația Foștilor Deținuți Politici;

— Asociația Răniții Revoluției;

— Asociația „Sibiu Decembrie '89”;

— Asociația oamenilor din România care n-au fost membri ai partidului comunist;

— Partidul Național Țărănesc — creștin și democrat;

— Alianța Civică;

— Uniunea Democrat Creștină;

— Partidul Național Liberal;

— Partidul Liberal Monarhist;

— Uniunea Democrată a Maghiarilor din România;

— Partidul Social Democrat;

— Partidul Ecologist Român;

Toți cei care au participat la Revoluție și o consideră minjită prin „mineriadă” sînt așteptați în Piața Mare.

Convocări

• Asociația oamenilor din România care n-au fost membri ai partidului comunist, filiala Sibiu, anunță pentru luni, 17 iunie, ora 17, adunarea generală la sediul din Piața Mică nr. 30.

Comitetul Director

• Uniunea Democrat-Creștină anunță adunarea generală județeană, marți, 18 iunie, ora 18, la sediul său din Calea Dumbrăvii nr. 30.

Comitetul Director

— Tot mai des se aude în ultimul timp vorbindu-se despre faptul că C.N.S.R.L. ar fi aservit puterii. Este sau nu?

— Depinde cine spune lucrul acesta. Din păcate în cadrul mișcării sindicale există și lupte fratricide generate de dorința supremației uneia sau altei confederații, ignorându-se lucrul cel mai important: **unitatea sindicală**. Din cauza aceasta apar tot felul de afirmații neconforme cu realitatea. C.N.S.R.L. nu este aservit puterii. Dovadă sînt comunicatele apărute în mass-media și poziția fermă din cadrul Convenției guvern — sindicat. A fost prima Confederație care a luat poziție în cadrul Convenției Naționale a Sindicatelor privind amendamentele propuse de comisia de specialitate a camerei deputaților privind legea sindicatelor care era împotriva dreptului elementar de asociere a membrilor de sindicat. Ca exemplu: membrii sindicaliști nu aveau voie să se organizeze la nivel teritorial, ci numai pe întreprinderi, ramuri și la nivel confederal. În general sîntem dezamăgiți de modul în care legislativul înțelege să rezolve problemele sindicale.

— De ce credeți că a fost impusă această interdicție?

— Părerea mea este că a existat teama de a nu se repeta precedentul creat de Federația „Timișoara” care pe lângă activitatea sindicală, n-a rezistat tentației politicului. În plus Puterii n-o să-i convină niciodată ca la nivel te-

ritorial sindicatele să reprezinte o forță prin unitatea lor.

— Cum ați privit intențiile F.S.N.-ului de a subordona și dirija mișcarea sindicală în România?

— Este cea mai mare greșală pe care a putut să o facă o formațiune politică. Du-

noi totul este posibil dar aceasta depinde de evoluția politicului în țară și de opțiunea membrilor de sindicat pe care îi reprezentăm. Sper din toată inima însă să nu fie necesar.

— Cîți membri reprezentați dumneavoastră?

UNITATE SINDICALĂ

— dialog cu dl. HOLHOȘ CIPRIAN, președinte al Asociației Județene a Sindicatelor din Sibiu —

pă atîția ani de aservire politică, nici un sindicat nu cred că va mai fi de acord să o facă. Conclucăm cu absolut toate grupările politice în mod egal atunci cînd interesele membrilor noștri de sindicat o cer.

— Ce părere aveți despre mișcarea sindicală tip Solidaritatea care a militat în sfera politicului? Credeți că ar fi posibil ca sindicatele din România să ia o asemenea turnură? Ar fi necesar?

— Solidaritatea a acționat într-o anumită conjunctură politică și social-economică pe care din păcate am cunoscut-o și noi, deci este firesc să am un sentiment de admirație față de acești oameni care au știut să fie uniți și să reziste presiunilor fantastice făcute de sistemul comunist. Era imperios necesar să militeze și în sfera politicului, la vremea aceea, în Polonia neexistînd alternative politice. La

— Deocamdată 21.000. Dar sper ca atunci cînd oamenii se vor convinge că le reprezentăm interesele și că numai prin unitate putem fi o forță, numărul membrilor noștri de sindicat va crește considerabil.

— Ce a făcut A.J.S. pe plan local?

— Concret a sprijinit sindicatele afiliate cînd acestea au cerut-o, mai ales în campania de negociere a contractelor colective de muncă, a acționat pe lângă Prefectură și Primăria Sibiu privind condițiile sociale (transport, alimentație etc.). A ajutat și ajută sindicatele care ne-au solicitat sprijinul privind organizarea lor ca sindicate (statut, înscriere juridică etc.). În ceea ce privește salarizarea din păcate sînt sindicate care nu au negociat salariile la potențialul financiar al întreprinderilor, unele sindicate au fost „păcălite”, în crește-

rea de salarii fiind incluse și sporurile aferente. A.J.S. a oferit și poate oferi consultații la cerere privind protocolul de salarizare, contractul colectiv de muncă etc., pentru a evita aceste situații.

— Șomajul este o problemă tot mai gravă. Ce poate să

facă sindicatul în acest sens?

— Șomajul este problema cea mai gravă și mai acută cu care ne confruntăm. Din păcate la noi șomajul este un mijloc de trecere la economia de piață (cam cum creștea productivitatea muncii prin tăierea normelor și nu prin re tehnologizare), și nicidecum eventual și subliniez eventual, un efect. Din păcate și aici rolul sindicatului este înțeles greșit. Sindicatele nu vor putea niciodată să aperse de concediere membrii săi care prin activitatea lor nu se regăsesc în efortul comun, ele nu vor proteja niciodată le-

nea, incompetența și nemunca. Discutind cu o delegație din Germania, de la cea mai mare centrală sindicală D.G.B., am aflat că ei nu se împlică deloc la angajări și concedieri, dar spre deosebire de noi, ei au certitudinea că în unitate nu vor rămîne cei le-neși sau incompetenți, iar cei valoroși nu vor fi concediați. Sindicatul poate acționa ca cei angajați sau disponibilizați să beneficieze de legea competenței.

— În final să concluzionăm: care este scopul sindicatului?

— Sindicatul are ca scop, prin unitate, să devină o forță capabilă, să contracareze acțiunile patronatului (statului), acțiuni ce ar putea leza interesele membrilor săi. Nu trebuie să ne fie indiferente nivelele de salarizare, condițiile de muncă și cele sociale. Deci trebuie o implicare din partea membrilor sindicaliști. Neîntîlnind bine organizați, nefiind uniți, deci neconstituind o forță, acești factori vor fi impuși de către administrație în detrimentul nostru. Spre aceste probleme trebuie să ne canalizăm eforturile.

Camelia PENTELESCU

PRIN MEDIAȘ, ÎNTR-UN CARTIER...

Ansamblul de locuințe „După Zid”, compus din blocuri cu 10, 4, respectiv 2 etaje se întinde pe o suprafață relativ mică, pe malul stîng al Tîrnavei Mari. Este un mic cartier, aproximativ nou în marea sa parte, cu clădiri date în folosință în a doua parte a anilor '70. Totuși, la prima vedere nu poți spune asta. Peisajul e descurajant aici, ploile abundente din ultimele săptămîni adăugînd un plus de cenușiu la monotonia construcțiilor, mari pe dinafară, e drept, dar cu încăperi aidoma cutiilor de chibrite. Oamenii au învățat să trăiască și în aceste subdimensionate spații, create de „gîndirile geniale” ale ultimului sfert de veac și mai bine. Dar dacă amenajarea interioară a rămas în grija fiecărui locatar, spațiile adiacente blocurilor, sau, cel puțin, unele din ele sînt ca și orfane, de peste un deceniu. Trecînd prin preajma lor, ai impresia că pășești printr-un cartier „latin”. Bunăoară, între blocurile 5 și 6 de pe strada Bastionului, te întîmpină un teren viran, destinat inițial a fi parcare de joacă pentru copii. Acum este acoperit cu noroi sută la sută iar pe laturile sale posesorii de autotu-

risme își parchează „caii-putere”. La fel, în careul format de centrala termică, blocul 8 și blocul 1; pe aceeași stradă a Bastionului: un teren desfundat și denivelat, noroios cînd plouă și plin de praf vară, bun de asemenea, ca garaj sub cerul liber...

Blocurile cu 10 etaje (6 la număr) adăpostesc circa 500 de familii, în marea lor majoritate tinere și, ca atare, cu copii. Aceștia, din lipsa unui loc special amenajat pentru joacă, împînzesc înguste străduțe, frecventate curent de autovehicule, creînd multe dureri de cap atît părinților, cît și conducătorilor auto. Fișile de verdeață din imediata apropiere a acestor blocuri cad adeseori victime jocului celor mici, buna gospodărire a acestora fiind astfel zadarnică. Gardurile ce împrejmuiesc clădirile prezintă un aspect jalnic, fiind în multe locuri smulse, rupte sau îndoite. Alt „minus” ar fi proasta iluminare a cartierului. Seara și în cursul nopții, două-trei becuri împrăștiate o lumină chioară asupra străzii „După Zid” care, prin poziția ei, de-a lungul vechiului zid al cetății medievale, capătă astfel o penumbră misterioasă. Ascensoarele menite să asigure transportul locatarilor din aceste blocuri necesită dese reparații, ele funcționînd cu întreruperi, și prezentînd urme de avansată degradare. Un „campion” în materie poate fi considerat blocul 7, ale cărui ascensoare stau cam 4 zile pe săptămînă. Cu toate eforturile făcute de cei de la „Întreținere”, situația nu s-a îmbunătățit, și asta, poate și din neglijența multor locatari. Casele scăriilor sînt murdărite sistematic, cu hîrtii și coji de „bomboane agricole”, iar pe pereți, inscripții de tot felul îți urează bun venit. Iluminarea de pe palieri este în unele locuri total inexistentă, becurile și tuburile fluorescente fiind furate. Oamenii scapără chibritul sau bricheta la urcuș și coborîș, altfel riscă să colecteze puțina tencuială ce-a mai rămas, pe hainele lor. Unde, totuși, este lumină „minunatul tineret” în formare stă ghemuit în jurul cărților de joc, chiar a unei sticle din care se bea... bărbătește. Este o atmosferă ce amintește de „bidonvilles”, ori de ghetouri — în privința asta, curat Occident!

Oameni buni, ce-i de făcut? Vă puneți singuri... după zid. După zidul civilizației...

Attila J. MOLLNĂR

Pe strada Gării, de luni și luni de zile (un cetățean ce locuiește în apropiere ne sugerează perioada de 5 ani), se află o baltă foarte mare care în ultima vreme a început să pută, asemenea unor mlaștini. În astfel de locuri se formează nămolul sapropelic utilizat în băile de nămol. Probabil Primăria vrea să lărgască gama serviciilor turistice deschizînd o nouă stațiune balneară în regie proprie.

Foto: Radu DUMITRU

ECONOMIA DE BÎLCI

O zi de tîrg, oarecare

Potrivit tradiției, fiecare marți este zi de tîrg, în Sibiu. Am dat o raită prin cîteva piețe și iată cîteva din impresiile culese:

Cu cît te apropii (dinspre viaductul din Terezian) de Tîrgul de vechituri cu atît sporește aglomerația. Sînd zeci de mașini parcate pe unde se nîmerește, iar printre ele sute de oameni. Unii cu marfă, alții în trecere. În tîrgul propriu-zis mărfurile sînt atît de pestrițe și oamenii atît de numeroși că nu știu încotro să privești mai întîi. În acest bîlci al deșărtăciunilor se vorbesc o mulțime de limbi; ca la tîrgul (pardon, turnul) Babel. Iar țigani (mereu ei, trubadurii promiscuității) se sînt aici ca peștii în apă. Ce se vinde în tîrg? Da' ce nu, se vinde? De la gioare pe care n-ai da nici cinci bani găuriți, la setofoane cît o laviță, „turbo”, adică stereo, confort sporit. N-am reușit să înțeleg ce-i adună aici pe negustorii amatori, care oferă spre vînzare mărfuri de mai mare risul, la care nu privește nimeni, darmite să le cumpere... Și iar nu înțeleg de ce preferă acești negustori să se îngheșue aici, să-și etaleze marfa pe țoluri întinse pe jos, în loc să meargă în Tîrgul — „EDEN” — Bazar, care oferă într-adevăr condiții civilizate. Iar intrarea costă 5 lei, față de cei 10 lei pe care trebuie să-i plătești la Tîrgul de vechituri. Aici, la „Eden”, era surprinzător de puțină lume, eventualii cumpărători fiind încă și mai puțini decît negustorii.

În schimb, Piața Cibin era arhiplină. Iar marfă era din belug. Concurența începe să se simtă, nu de puține ori prețurile particularilor fiind mai mici decît cele de la stat. Aceasta e piața liberă și, funcționează din plin.

Ovidiu TOMULEȚIU

Trista evocare a unei studente

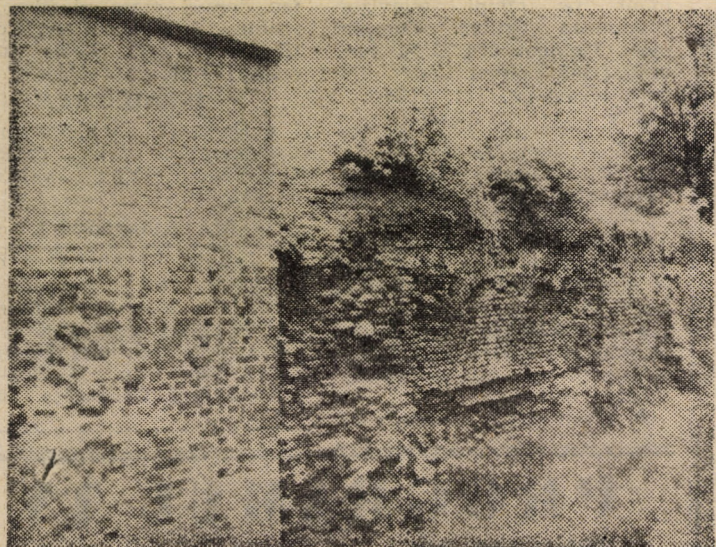
(urmăre din pag. I)

țeles cu adevărat mesajul umanității. Balconul Universității va rămîne veșnic amvonul din care s-a luat poziție fermă și civic responsabilă pentru democrație și drepturile omului. Dar cei ce au îndrăznit să ceară drepturile unui întreg popor sînt etichetați golani și legionari; ei trebuie reduși la tăcere. Aș adresa o singură întrebare părinților din toată țara care și-au trimis copiii la București să învețe carte: Cînd v-ați depus votul vostru la 20 mai pentru Ion Iliescu, v-ați gîndit oare că numai peste trei săptămîni copiii voștri vor fi victimele celui căruia i-ați dat girul? Că muncitori manipulați chemați să-l apere vor schilodi copiii și apoi vor fi aruncați cu cătușe la mîini în temnițe sau în gropile din Străulești II? Desigur n-ați știut. Cum nu știți sub care movilă de pămînt își dorm somnul. Neidentificați și fără o floare zac în acel cimitir al groazei. Ziua de 13

iunie a fost o pagină neagră scrisă cu sîngele fraților noștri ce va îngrozi o Europă întreagă. Comitetul Internațional de Cruce Roșie și-a trimis delegații la București, dar... n-au avut acces la Jilava, fiindcă vizitarea deținuților se face numai cu acordul guvernului, or acesta... nu poate accepta consultații fără martor.

Cîți dintre cei arestați atunci mai zac și azi în pușcărie? Nimeni nu știe. Cîți dintre cei scăpați au luat drumul exilului și cîți și-au pierdut locul de muncă? Mai are sens să ne întrebăm de ce România este evitată sau marginalizată în lume? După toate aceste triste evenimente, efortul celor ce mai speră, doresc și chiar cred într-o redresare a țării este înzecit. Nimic nu e prea mult cînd vremea cu adevărat ca idealul nostru să prindă viață.

Așa cum basmele copiilor se încheie întotdeauna cu triumful binelui asupra răului și noi tinerii spunem: Binele va învinge!

Pe strada Manejului după cum știm cu toții (numai cine trebuie nu vrea să știe) se află un tronson din vechiul zid al cetății. Cu mulți ani în urmă a fost dispusă restaurarea lui. La mijlocul acțiunii lucrul a încetat, astfel că în ziua de azi o bună parte din el se dărimă efectiv. Oare cu puțină bunăvoință și efort, folosind cărămida rămasă din atâtea demolări nu s-ar putea face ceva? Credem că da, dar... Foto: Radu DUMITRU

Stația meteorologică Sibiu, în pericol!

Stația meteorologică Sibiu este prima din România și din spațiul sud-est european, efectuând observații sistematice din anul 1850. Bazele — au fost puse de profesorul L. Reissenburger (iată ilustrat încă un domeniu al științei, pe lângă atâtea altele, în care concetățenii noștri sași dețin primatul la scară națională). Ea posedă cel mai lung șir de date asupra principalelor elemente meteorologice din țara noastră și printre puținele din Europa, care intră în studierea modificărilor elementelor climatice din această parte de lume. De fapt, observații meteorologice s-au efectuat la Sibiu încă din 1789 de către farmaciști sași.

Stația a asigurat, cu competență, protecția meteorologică a aviației civile pe aeroportul Sibiu. În 1971 Institutul de Meteorologie a terminat construcția Observatorului de la cap de pistă, specializat în furnizarea elemen-

telor meteorologice necesare aviației, exceptând sondajul cu balonul pilot executat de stația meteorologică din anul 1970 până în primăvara acestui an.

După evenimentele din decembrie 1989, noua conducere a aeroportului exercită presiuni de a prelua biroul stației, pe care îl deține din 1957. Menționăm că acest birou a fost revendicat și de fosta securitate dar s-a găsit înțelegerea necesară și nu s-a ajuns la situația limită de acum, când sînt nesocotite reglementările meteorologice internaționale, care stipulează ca platformele de observație să nu-și modifice amplasamentul. Prefectura impune instalarea punctului vamal în biroul stației meteorologice! Direcția Apelor Olt, administratora stației hotărăște sistarea observațiilor cu balonul pilot și transferarea lor la stația Făgăraș, pentru a-i înlocui un sediu în depozitul de hidrogen (o clădire de beton, cu uși metalice, fără încălzire, fără recorduri telex și telefon, absolut indispensabile activității).

Este grav faptul că s-a sacrificat observația sondaj-pilot necesară aviației sportive, studiului atmosferei inferioare în vederea găsirii de soluții pentru combaterea poluării în județul nostru. Trebuie înțeles că stația este inclusă în programul de transmisii internaționale sinoptice a celor 30 de stații din România și figurează ca punct de referință, prin șirul foarte mare de ani de observații, în toate studiile climatologice, aero-sinoptice, agro-meteorologice, atlase climatice necesare activităților de proiectare, de zonare agricolă și climatologie aeroportuară. Acestea sînt argumentele care ar trebui să mențină stația în biroul actual și să se revină la decizia de a transfera de la Sibiu sondajul pilot.

Consider o lipsă de loialitate din partea conducerii aeroportului care a beneficiat ani în șir de date meteo și nu pot uita că am răspuns de această stație chiar și în anii când servea direct aviația și nici faptul că aici s-au format mulți meteorologi practicieni.

meteorolog **Iulian POPESCU**
Centrul de Prevedere a Vremii Sibiu

Se poate modula o grevă?

— Greva SANITAS și SIM —

Dintre toate categoriile profesionale, pentru personalul medical soluția recurgerii la grevă rămîne ultima și cea mai delicată alternativă. Aceasta deoarece o grevă soldată cu încetarea completă a asistenței medicale are consecințe inumane. Printr-o asemenea acțiune s-ar nega esența și fundamentul moral al medicinei (deci medicina însăși) al cărei scop rămîne binele făcut omului prin menținerea intactă a biologicului (altfel spus a gradului de sănătate). Pe de altă parte, prăbușirea completă a sistemului național de asistență medicală are aceleași urmări. Și aici se poate ajunge destul de repede dacă avem în vedere șocurile primite de rețeaua medicală în patru decenii de comunism feroc și un an și jumătate de neocomunism diluant, aberant și meschin. Politica actualului guvern a adus pe marginea prăpastiei asistenței medicală, ce poate sucomba nu atât din cauza salariilor mici ale personalului medical, cît datorită lipsei de medicamente, de exemplu. SANITAS și S.I.M. se văd nevoite să recurgă la grevă, dar nu la

una barbară.

În discuțiile ce au avut loc marți, 11 iunie a.c. între cei ce conduc S.I.M. Sibiu, s-a putut observa de aceeași grijă de a modula greva, de a găsi cele mai bune soluții pentru a convinge guvernul, și totodată, pentru rămînerea în limitele legalității fără ca populația Sibiului să fie afectată. Important este și ce se va hotărî la nivel central (București) unde s-au tras și se vor trage în continuare suficiente sfori în măsură să suspende greva. Oricum, aici la Sibiu, cei din S.I.M. vor acționa dacă greva se va declanșa (e prevăzut asta pentru luni, 17 iunie a.c.) conform Legii pentru soluționarea conflictelor de muncă, capitolul IV, Dispoziții finale, paragraful 4, care sună astfel: „În unitățile sanitare, farmaceutice (...) greva este permisă cu condiția ca organizatorii să asigure serviciile esențiale dar nu mai puțin de 1/3 din activitatea normală”.

Cel mai normal pare a fi ca această treime să însemne satisfacerea asistenței medicale de urgență.

Lucian FILIP

Din carnetul reporterului

C. A. P. Hosman — un caz nerezo'vat

Ne-am deplasat în satul de pe Valea Hirtibacului, în urma unor sesizări privind lichidarea patrimoniului C.A.P., intrată în impas. Deși era anunțată o adunare generală a sătenilor, pentru marți, 11 iunie, aceasta nu a mai avut loc. De ce? Oamenii au profitat de timpul bun, preferînd să muncească. Într-adevăr, mulți erau pe cîmp la sapă. Dorința de a nu mai lăsa timpul să treacă degeaba este evidentă în cazul celor ce știu că pămîntul nu așteaptă buna înțelegere dintre oameni.

La sediul C.A.P. agitație mare. Cîțiva membri ai comisiei de lichidare ne prezintă situația incertă a patrimoniului. Dl. contabil șef Gheorghe Baciuc ne dă cîteva date concrete. Pentru ziua de 24 aprilie a fost anunțată licitarea unei părți din patrimoniul C.A.P. în valoare de 6485828 lei, care, în urma aplicării coeficientului de uzură a ajuns la 5741848 lei. Licitarea nu a avut loc datorită lipsei de ofertanți. Deși o altă licitație nu a mai avut loc, în ziua de 2 mai s-a întocmit un proces verbal prin care respectivele obiective ale patrimoniului au fost cumpărate de Societatea DIANE ZOO S.R.L. cu suma de 5000000 lei, urmînd ca pînă la 5 mai să aibă loc predarea lor. Dar, acest lucru nu s-a întimplat

din motive pe care nu am reușit să le aflăm.

Deoarece întocmirea procesului verbal a iscat o serie de discuții, l-am contactat pe dl. ing. Ioan Moldovan președintele comisiei de lichidare, pe care l-am găsit la Nocrich, unde este proaspăt angajat al Ocolului Agricol. Dînsul ne-a relatat următoarele: „Procesul verbal, în ciornă, l-am semnat după 24 aprilie în Sibiu, la Direcția Agricolă, în prezența d-lui director Sergiu Psenicica (semnatar al procesului verbal din partea Societății DIANE ZOO S.R.L. — n.r.) care mi-a spus că-l va duce la Hosman. Dînsul mi-a dat procesul verbal pe care l-am semnat. Nu am avut înțelegerea de a forța hotărîrea comisiei de lichidare. Consider că singura soluție de rezolvare a situației este o nouă licitație”.

Deci, un nou început. Chi-nurile desfacerii unei lucrări de acum 30 de ani (cooperativizarea forțată) se dovedesc a fi mari, în condițiile în care, deși instrumentul legal există — Legea fondului funciar — neînțelegerile dintre oameni și starea materială precară a țăranilor sînt factori agravanți. Sperăm că adunarea generală ce va avea loc în zilele următoare va găsi cheia rezolvării situației.

Dorin TEODORESCU

Ședință cu ușile închise la prefectură

(urmăre din pag. I)

chidare a patrimoniului fostelor C.A.P.-uri, prezentat de directorul general al Direcției Agricole, ing. Giordea Gligor și a notei de protocol privind constituirea Comisiei pentru cercetarea abuzurilor și ilegalităților comise în aplicarea Legii fondului funciar în județul Sibiu, din care fac parte: Polefka Andrei, secretarul prefecturii, Dan Dragomirescu, procuror, Nicolae Ghergu de la Direcția de Poliție, Ioan Vraciu de la Direcția pentru Agricultură și Alimentație și Gheorghe Bunea de la Direcția Generală a Finanțelor.

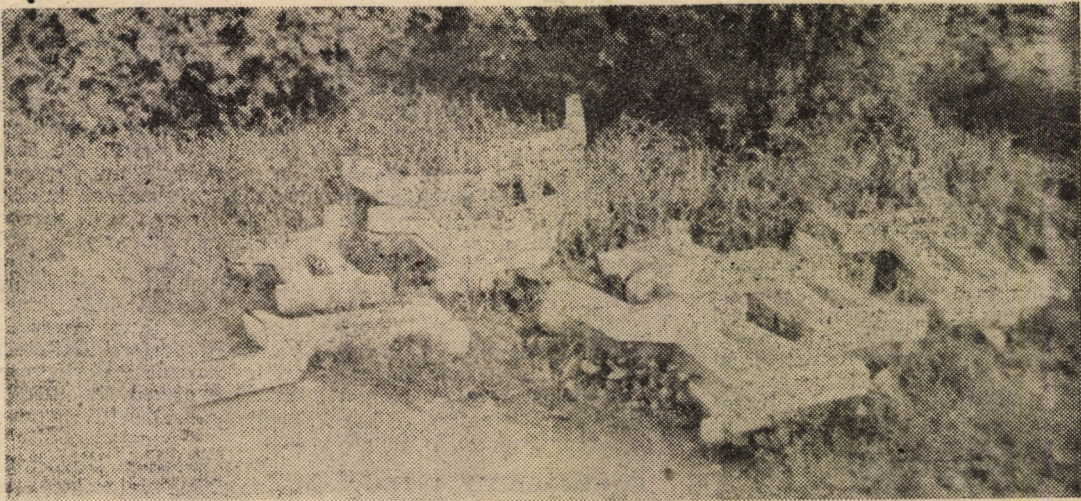
Din păcate, prea multe amănunte nu putem oferi, pentru că săptămîna trecută s-a propus și s-a votat ca la ședințele prefecturii să nu participe decît reprezentanții numiți ai prefecturii. Dl. Vlad Viorel a fost imputernicit de prefect „să dea socoteală presei”, în zilele de marți. Astfel am participat, împreună cu un ziarist de la „Dimineața” de București („Tribuna” nu a trimis nici un reprezentant iar „Informația” este probabil destul de informată) la o discuție cu dl. Vlad, care a subliniat că nu este vorba de o conferință de presă, el nefiind purtător de cuvînt al prefecturii, ci doar imputernicit pentru această relație. Noi am spune acum, fără să exagerăm, că a fost o pierdere de timp. Desigur, omul și-a făcut conștiincios treaba ce o avea de îndeplinit, dar acest lucru nu e suficient pentru ea noi să putem informa corect cititorii în legătură cu poziția prefecturii, acum cînd aceasta trebuie să se implice total pentru redresarea agriculturii. Altul era fondul problemei dacă ziaristul ar fi

participat efectiv la ședință, la dezbaterile care trebuiau să se desfășoare pe marginea acestui subiect, își nota concluziile și modul lor de transpunere directă în practică. Așa însă, multe din întrebările noastre primeau răspuns pe jumătate sau deloc. Oare dacă vom cita pentru cititorul de la sate vorbe ca acestea: „Totul se vinde, se acoperă cheltuielile C.A.P.-ului, restul se împarte”, sau dacă vom transcrie pentru specialiști: „Tot specialistul va fi omul de bază al agriculturii” sau pentru mecanizatorii care au lucrat la C.A.P.-uri vom cita: „Aceștia vor primi conform art. 20 din prezentul regulament suprafețe de teren din proprietatea de teren prezentată în art. 17”, vor fi aceștia mulțumiți și lămurii? Oamenii vor să știe, își pun mereu întrebări de forma: cînd?, cum?, de ce?, de unde?, de cînd?, la care, din păcate, nu putem răspunde pentru că nu știm ce s-a hotărît la prefectură în mod concret. Iar cu păreri despre Legea fondului funciar exprimate de cei care nu au direct tangentă cu aplicarea ei, nu se poate rezolva spinoasa problemă a pămîntului și a țăranului.

Întrebat, în mai multe rînduri, de ce s-a luat măsura ca presa să nu participe la ședințe, dl. Vlad a răspuns: „Modul de lucru este o garanție că și pe viitor nu e nevoie de supraveghere”. Întrebăm: cine a supravegheat prefectura: presa, partidele politice? Întrebarea nu e pentru domnul Vlad, tînteste mai sus pentru că în fond pentru dumnealui nu a fost cituși de puțin ușoară sarcina primită. Totuși, nu putem încheia aceste rînduri fără să facem publică o idee, eare nu trebuie trecută cu vederea, ex-

primată de dl. Vlad: „Trebuie urmărit ce e cu parcul imens de utilaje agricole care zac prin sate nefolosite. O seceră se vinde repede, dar o combină costă. Așa că nici nu se vinde nici nu se folosește, deci va rugini. Ar fi de făcut o campanie pentru a determina Direcția Agricolă să se gîndească să facă ceva cu ele. E o pierdere enormă”. Dar prefectura ce crede despre acest lucru, nu intră și în răspunsurile sale?

Reamintim că dl. prefect a promis o apropiată întîlnire cu specialiștii din agricultură dar din păcate, probleme sînt mult mai multe în agricultură și timpul și pămîntul nu iartă iar țăranul nu mai este decît să aștepte ce-o da Dumnezeu.

După nenumărate semnale de alarmă trase de presa locală asupra stării deplorabile în care se află Parcul Tineretului, cei în cauză au binevoit să miște și ei ceva, adică au luat băncile rupte și au adus altele care ar fi trebuit montate în locul celor vechi. Se pare, însă, că au uitat de ele pentru că zac de cîteva săptămîni aruncate în iarbă, riscînd să fie folosite de alții în alte locuri, dar sigur în același scop.

Foto: Radu DUMITRU

DIVERSE

Firma STYX anunță deschiderea unor jocuri colective distractive cu și fără parteneri. Rapid și eficient. Program luni-vineri, orele 15—19. Telefon 924/14653.

Restaurantul „Tismana” din stațiunea Jupiter în colaborare cu Firma I.T.S. (Germania) angajează de urgență formație vocal-instrumentală pentru muzică germană. Relații suplimentare telefon 917/31803. (4091)

• Filmez nunți, botezuri, aniversări „National M7”, calitate. Execut copii pe videocasete. Telefon 44431. (4082)

• Schimb ladă frigorifică, 5 sertare, nouă, cu televizor color. Diferență. Vind clădiră timbre. Telefon 21881.

SCHIMBURI DE LOCUINTE

• Schimb apartament bloc proprietate, conf. I, două camere. Terezian cu casă 2—3

camere și curte. Plătesc diferență. Telefon 32258. (4057)

• Schimb garsonieră, conf. I, I.L.L., cartier Terezian cu apartament două-trei camere. Ofer recompensă. Informații, str. Daliei nr. 1, bloc 52, ap. 63 — fam. G. Lodroman.

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

Cumpăr obiecte vechi: mobilă foarte veche, obiecte din sticlă colorată, tablouri pe lemn sau pe pânză, păpuși cu cap de porțelan, bijuterii, miniaturi, machete. Telefon 47645, orele 18—21. (4042)

• Vind Dacia 1300, fabricată în 1982. Telefon 44114.

• Vind televizor Venus, pățut cu salteluță și un acordeon 32 bași. Telefon 82046. (4089)

• Vind inel cu piatră bordo, 14 karate, 3,80 grame exclusiv piatră. 1700 lei/gram. Telefon 20576. (4092)

• Cumpăr Ford Taunus, mo-

Mica publicitate

del 1980 grav avariata sau motor defect, pentru certificat de înmatriculare. Telefon 60818, după ora 17. (4090)

• Vind urgent garaj demontabil în stare bună și ușă pivniță bloc, din metal. Relații zilnic la telefon 24116.

• Vind covor persan 2x3. Relații agenția „AMOS”, telefon 39129.

• Vind înscriere ARO 244 D din 1981 luna decembrie, cu ridicare imediată. Telefon 30428. (4041)

• Vind lăzi pentru plecări, congelator Bosch, mașină de spălat Automatic și fotoliupat. Telefon 42254. (4062)

• Vind înscriere Dacia din 1989. Tel. 12202. (4039)

• Vind înscriere Dacia; motor Mercedes 200 D; anvelope 165/13, 175/13; 185/13. Vind set arcuri Dacia 1300 set complet, televizor alb-negru Dia-

mant, pe lămpi, televizor Blaupunkt (color). Cumpăr piese Peugeot 504 D și furture frână pentru Lada, plăcuțe, termostat. Tel. 21253.

• Cumpăr parchet de fag uscat, 24 m.p. Tel. 49246.

• Vind Citroen GS, pret convenabil. Turnișor, str. Serătoarelor 45, orele 16—18.

• Vind Renault 10 în stare bună de funcționare și piese de schimb. Relații la telefon 82150.

• Vind VW 1300, stare foarte bună și televizor color, diagonală 67 cm, marca Philips. Telefon 80786.

• Vind matriță nouă pen-

tru dopuri mase plastice, 50 cuiburi. Informații str. Cetății nr. 28, fam. Stoica, între orele 18—20.

INCHIRIERE

• Dorc să închiriez un apartament cu două camere. URGENT! Telefon 22121, după ora 19.

MATRIMONIALA

Catolic, 33 ani, fără obligații, doresc cunoștință cu o doamnă catolică 41-46 ani în vederea căsătoriei. Alexandrovici Eugen, str. Gării nr. 5, Eforie Nord, jud. Constanța, cod 8712.

PROGRAMUL TV

JOI, 13 iunie 1991

10,00. Actualități. 10,10. Horoscopul zilei. 10,20. Super Channel. 11,35. Desene animate. 12,00. Ora de muzică. 13,00. Interferențe. 13,30. Avangardă TV. 13,40. Recital muzical. 14,00. Actualități. 14,10. Mondo-muzica. 14,30. Caleidoscop cetățenesc. 15,00. Arte vizuale. 15,40. Preuniversitaria. 16,10. Telescoală.

16,40. Muzica pentru toți. 17,00. Limba noastră. 17,30. Pro patria. 18,30. Piața și banii dv. 19,00. Știința în lume. 19,35. Desene animate. 20,00. Actualități. 20,50. Telesport. 21,00. Iunie 1990 — 72 de ore. 21,50. În fața națiunii. 22,30. Film serial: Dallas (31). 23,30. Cultura în lume. 0,05. Actualități. 0,15. Recomandări din programul de mâine.

Sindicatul sibieni la ora „zero”

Privind către țările vecine, constatăm că sindicatele au reușit acolo totul. La noi, nimic. În timp ce prin Bulgaria și Albania se prăvălesc guverne, în România erau și sînt în floare discuțiile acelea interminabile (un fel de „dă-mi să-ți dau” sau „ui că nu-i”, guvern — sindicate), devenite deja neinteresante la „Actualități”.

Alianța Civică — filiala Sibiu a avut marți, 11 iunie a.c., ora 17, la sediul său, o primă încercare de a intra în dialog cu sindicatele locale. Scopul întâlnirii a vizat o viitoare masă rotundă pe tema: „Reformă și protecție socială”. Sensul dialogului privește din partea A.C., ca organizație ce dorește crearea societății civile, cunoașterea și preluarea acelor probleme sindicale în care se poate implica. Din partea sindicatelor marele câștig poate fi al stabilirii unor premise pentru cunoașterea reciprocă și unitate. Liderii sindicali prezenți marți (Dan Mihaela — „SANITAS” și „FRĂȚIA”; ing. Lucian Popescu — Sindicatul tehnico-economic SIMEROM S.A. —

Mecanica; Vingerzan Marius — Sindicatul liber „Independența” Sibiu; ing. Aleman Gheorghe — „Independența” (INDES S.A.) Sindicatul inginerilor și tehnicienilor SINTES; ing. Mariana Huștiuc — membru sindical în organizația sindicală din telecomunicații; dr. Salvan Angela și dr. Neamtu Mihai — S.I.M. Sibiu; farmacist Lia Fleșeriu — Sindicatul farmaciștilor; a fost reprezentat și sindicatul de la „Balanța” s-au raportat în primul rînd la greva personalului medical. Toți au căzut de acord că problemele sănătății interesind întreaga populație nu pot să stea în afara sferei de interese a celorlalte sindicate. În consens cu Alianța Civică Sibiu, ca un prim pas, s-a promis sprijinirea morală a celor din SANITAS și S.I.M. prin popularizarea în întreprinderi și mîștiri de solidarizare prin mass-media.

Rămîne de văzut în ce măsură această primă luare de contact și viitorul dialog preconizat, pot aduce mai mult consens în mișcarea sindicală sibiană. **Lucian FILIP**

Oameni de pe stradă

Mergeam, deunăzi, spre casă; o femeie între două virste mă întreabă cît e ceasul și, pas cu pas, intrăm în vorbă. Locuiește pe Alea Infanteriștilor, bloc 16, lucrează la „Balanța” de mulți ani de zile cu un salariu de 6000 lei cu care nici nu se laudă, nici nu se descurcă. Fără să îmi declin identitatea, am devenit confidentul ei. Cum era de așteptat, și-a început conversația făcînd referiri la noile condiții de trai, în situația în care reforma economică actuală a dezavantajat foarte mulți muncitori, așa cum Legea fondului funciar

i-a lăsat de-o parte pe cei care au muncit pămîntul. („Am auzit la radio că vine alinierea planetelor. Poate așa se găta cu ticăloșii, că s-au îmbogățit destul”).

Din vorbă în vorbă, am înțeles care era punctul ei slab, care de fapt preocupă la ora actuală pe cei care și-au cumpărat apartamentele: „Eu am reușit să-mi cumpăr apartamentul. Mă costă o grămadă de bani. Și mă trezesc că mi se bate la ușă, să mi se ceară bani pentru cel de la etajul IV, să i se repare acoperișul. Asta e situația, nu la toți le convine să-și cumpere locuințele, așa că tragem și noi pentru locuințele lor. Mulți din cei care au devenit proprietari nu vor să plătească, pentru că avem și noi destule de reparat. Am băgat bani în apartamentul meu, să bag și la altul? Sînt atît de necăjit! De unde să mai dau?”.

În mod firesc, ar urma să se găsească cineva sau ceva care, sub oblăduirea legii, să răspundă miilor de întrebări care încep cu „De unde?” și frîmîntă de fapt întreaga urbe.

Gabriela BALAN

Adeziune

În adunarea generală a membrilor Sindicatului Independent al celor ce muncesc în mediu de radiații din sectorul sanitar al județului Sibiu s-a hotărît în unanimitate ca S.I.M.M.R.S.S. să se solidarizeze cu revendicările Sindicatului Independent al Medicilor și SANITAS.

Comitetul de conducere al S.I.M.M.R.S.S.

EXISTĂ SPERANȚĂ
EVANGHELISTUL JAN BARENDSE

(Olanda — Germania)

proclamă

VESTEA CEA BUNĂ
despre
IISUS CRISTOS

la Casa de Cultură a Sindicatelor din Cîsnădie vineri 14 iunie

— Ora 18

Pentru cei care au nevoie de: **mîngîiere
încurajare
o schimbare în viață
iertare
vindecare...**

Iisus este răspunsul

O muzică deosebită asigurată de un grup de tineri din Texas, U.S.A.

Veniți să ne întîlnim în fiecare zi, de vineri 14 pînă marți 25 iunie în Parcul și Piața Centrală din Cîsnădie. Între orele 15—17.

D-l Baltazar pleacă la Londra

(urmăre din pag. 1)

anumită poziție, dl. Baltazar a simțit nevoia ca în spatele guvernului să se afle un partid puternic. „Cu viteza pe care societatea românească o permite, acest partid se cristalizează” este credința domniei sale. Evident opinia are în vedere Frontul Salvării Naționale al cărui simpatizant (nu însă și membru) este dl. Baltazar. „Tranșant”, dînsul este „necondiționat în favoarea premierului Roman și al intențiilor acestuia”.

Mulțumind domnului Baltazar pentru felul cum a știut să dialogheze cu presa, reprezentanții diferitelor ziare care se întîlnesc săptămînal la guvern, chiar și cei care i-au cerut în repetate rînduri demisia, au ținut să sublinieze șarmul personal al fostului

purtător de cuvînt, care cu siguranță ne va lipsi. I-a fost oferită domnului Baltazar din partea tuturor, o mascotă cumpărată din magazinele noastre de stat care poate fi orice între cîtele și ursuleț. Aprecîind gestul, dl. B. Baltazar a încercat să ghicească ce este de fapt cadoul primit. Nu a reușit, și ca urmare a concluzionat: „Ca multe structuri ale noastre, stă într-o poziție incertă”.

Îi dorim succes în noua funcție domnului Baltazar, care fără îndoială a reprezentat un moment unic pentru democrația originală care tocmai se construiește în România.

CONTRADICȚIE ÎNTRE PREȘEDINTE ȘI GUVERN
Președintele României domnul Ion Iliescu a afirmat în cadrul unei conferințe de pre-

să care a avut loc săptămîna trecută la Cotroceni, că poziția domnului Eugen Dîjmărescu în legătură cu posibilitatea și necesitatea unor noi alegeri legislative în lunile octombrie-noiembrie ale acestui an, reprezintă un punct de vedere personal al ministrului de finanțe. Iată care este răspunsul guvernului, subliniază dl. Bogdan Baltazar: „Dl. Dîjmărescu a exprimat dorința executivului, care totuși se ferește să impună ceva sau să forțeze limitele puterii. Domnului președinte îi aparține prerogativa să-și comenteze declarațiile personale”.

„Este firesc ca Guvernul să se preocupe de alegeri care după părerea noastră ar purifica foarte mult aerul țării”, a spus în final dl. Bogdan Baltazar.